

O de-aș avea aripi

O de-aș avea aripi să zbor
Ca porumbelul zării,
Să trec dincolo de furtuni,
De valurile mării.
În Domnul să mă odihnesc
De-atîta apăsare,
Și sufletul să-mi răcoresc
Ca cerbul la izvoare.

Cor:

O,de-aș avea aripile porumbelului,
Aș zbura departe,departe,
Așa ca și David să cînt
Spre slava Domnului,
Că m-a scăpat de chinul cel de moarte.

Sătul de tot ce-i pe pămînt,
De-atîta răutate,
David dorea un loc mai sfînt,
Afară din cetate.
Pe vremea lui, ca și acum,
Cetatea era plină,
De oameni răi și păcătoși,
Ce strică și dezbină.

Înșelători și mincinoși
Cum nu se poate spune,
Așa erau pe vremea lui
Cei plini de-amărăciune.
De-aceea el dorea nespus
Odihnă,mîngîiere,
Să fie strămutat și dus,
Departe de durere.

El nu avea aripi de zbor,
Dar nouă Îndurarea
Ne-a dat aripi de porumbel,
La toată adunarea.
La Domnul nostru am găsit
Odihnă,mîngîiere,
Cînd am strigat,El ne-a trimis
De sus din cer,putere.

Amin